

Margarita Aritzeta novel·la misteris i crims al cor de Sardenya

Ha publicat 'La maleta sarda' (Columna)

Manu Uriarte és un llibreter de vell que es veu embolicat en un crim i en el desafiament de trobar una joia de llibre antic, quasi un incunable, que ell qüestiona que existeixi, del qual se'n conserva un altre exemplar a la Biblioteca de Catalunya. Les circumstàncies el porten al cor de Sardenya i a recordar una suposada reunió que a primers de segle XX va tenir en aquelles terres de barbàrie la Víctor Català i una colla d'escriptors i artistes sards, i entorn la qual s'esdevingué un fet esgarrifós. Aquests són els ingredients de 'La maleta sarda' (Columna), la darrera novel·la de [Margarita Aritzeta](#). Al seu [bloc personal](#), Aritzeta aporta informació complementària sobre el llibre.

És una novel·la d'intriga, escrita amb voluntat d'arribar a un públic àmpli: 'Pel lector que vol passar una bona estona de lectura entretinguda, amb una novel·la coral i d'estructura complexa i llarga (404 pàgines); per a aquell lector que es vulgui dedicar a resseguir els indrets de la novel·la amb mapes i guies i imaginar unes rutes turístiques per Sardenya; o per a aquell lector amb curiositat històrica', comenta a VilaWeb l'autora.

Homenatge a Víctor Català i a Eduard Toda

'Una de les línies de la novel·la és la trobada d'una colla d'artistes a Nuoro (Sardenya), al final de la primera dècada del segle XX. Es van trobar per escriure entre tots històries sobre un tema comú, a semblança dels que ahvien fet temps abans Lord Byron i els Shelley. Eren Víctor Català, Grazia Deledda, l'advocat i poeta Sebastiano Satta i l'escultor Francesco Ciusa. Però aquests artistes que volien escriure una història, no van ser capaços de fer-ho. Alguna cosa terrible va passar que els va interrompre l'escriptura. En van quedar només uns quants fulls esparsos, aplegats en una maleta... I aquests papers tenen tanta potència com per continuar matant en l'actualitat.'

Continua Aritzeta: 'En aquest encontre imaginat hi faig aparèixer la Víctor Català aprofitant que per aquell temps se sap que l'escriptora va fer un viatge per Europa i va passar per Itàlia. No sabem si va treitjar Sardenya, però la possibilitat hi és i jo m'agafo a aquesta possibilitat. I hi poso la Víctor Català perquè és una manera de fer-li un homenatge i de recordar 'Solitud', aquesta grandíssima novel·la, que mostra la bellesa de la muntanya abrupta i alhora la brutalitat de la gent, que es mou per instints primaris.'

Aritzeta fa aparèixer en la novel·la personatges reals (és un recurs que ha utilitzat sempre) i també tots els indrets citats són reals. Això ha fet que hagi dedicat molt de temps a documentar-se. Aquest llibre li ha suposat un treball laboriós que va iniciar l'any 2005, després de publicar 'El llegat dels Filisteus'. I entre el material de referència hi ha un altre llibre, publicat el 1975 de Francesco Cagneta, 'Banditi a Orgosolo'.

Precisament a 'El llegat dels Filisteus' ja hi apareix Manu Uriarte, el protagonista d'aquesta història. I sembla que la propera novel·la també la protagonitzarà ell. Aritzeta vincula aquest personatge a una casa modernista de Reus, que a la vida real era propietat del

polifacètic diplomàtic, egipciòleg, antropòleg, intel·lectual i filàntrop Eduard Toda. És un personatge que Aritzeta admira i que no descarta utilitzar en algun llibre futur.

Margarida Aritzeta (Valls, 1953) és professora de literatura comparada a la Universitat Rovira i Virgili. Actualment és directora general del departament de la vice-presidència.

6 març 2010

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)